

BIOGRAMY

JAN PIOTR CIEŚLAK

Uniwersytet Jagielloński, Kraków

Historyk sztuki, doktorant Instytutu Historii Sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Zajmuje się instalacjami dźwiękowymi, teorią sztuki i techniką w sztuce. Autor artykułów poświęconych sound artowi.

Uniwersytet Jagielloński, Instytut Historii Sztuki, ul. Grodzka 53, 31-036 Kraków

JAKUB DĄBROWSKI

Akademia Sztuk Pięknych, Warszawa

Doktor, historyk sztuki, absolwent Wydziału Prawa i Administracji oraz historii sztuki na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Adiunkt Katedry Historii Sztuki Polskiej Najnowszej na Wydziale Zarządzania Kulturą Wizualną ASP w Warszawie. Zajmuje się historią sztuki po roku 1945 oraz zagadnieniami z pogranicza sztuki i prawa. Autor m.in. dwutomowej monografii *Cenzura w sztuce polskiej po 1989 roku. Aspekty prawne* (wspólnie z Anną Demenko) oraz *Cenzura w sztuce polskiej po 1989 roku. Artyści, sztuka i polityka*.

Akademia Sztuk Pięknych, Wydział Zarządzania Kulturą Wizualną, ul. Wybrzeże Kościuszkowskie 37/39, 00-379 Warszawa

WERONIKA KOBYLIŃSKA-BUNSCH

Uniwersytet Warszawski, Warszawa

Historyczka sztuki, absolwentka historii sztuki na Uniwersytecie Warszawskim i Studium Fotografii Związku Polskich Artystów Fotografików. Na Wydziale Historycznym UW przygotowuje rozprawę doktorską o polskiej przed- i powojennej fotografii awangardowej. Stypendystka Ministra KiDN (2017) i Fundacji z Brzezia Lanckorońskich (2018). Od roku akademickiego 2015/2016 prowadzi zajęcia w Instytucie Historii Sztuki UW w oparciu o autorski program dydaktyczny. Uczestniczyła w licznych konferencjach naukowych (m.in. Berlin, Chicago, Florencja, Leicester). W roku 2016 pełniła funkcję przewodniczącej Komitetu Organizacyjnego międzynarodowej konferencji naukowej „Architecture as part of the landscape”, w której wzięli udział reprezentanci takich instytucji, jak UNESCO czy ICCROM. Publikowała m.in. w „Ikonothecy” i „Miejscu”.

Uniwersytet Warszawski, Instytut Historii Sztuki, ul. Krakowskie Przedmieście 26/28, 00-927 Warszawa

WIKTORIA KOZIOŁ

Uniwersytet Jagielloński, Kraków

Historyczka sztuki, doktorantka Instytutu Historii Sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Absolwentka psychologii i historii sztuki w ramach Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych UJ. Projekt jej pracy doktorskiej dotyczy związku społeczno-politycznych przemian z polską sztuką krytyczną. Jest autorką artykułów w czasopismach naukowych („Miejsce. Studia nad sztuką i architekturą XX i XXI wieku”) oraz w monografiach zbiorowych.

Uniwersytet Jagielloński, Instytut Historii Sztuki, ul. Grodzka 53, 31-036 Kraków

CHARLOTTA KRISPINSSON

Södertörn University, Sztokholm

Doktor, historyczka sztuki, wykłada historię sztuki w Szkole Kultury i Edukacji na Uniwersytecie Södertörn w Sztokholmie. Stopień doktora otrzymała na Uniwersytecie Sztokholmskim w roku 2016. W latach 2016–2017 przebywała na podoktorskim stypendium badawczym w Institut für Kunst- und Bildgeschichte na Uniwersytecie Humboldtów w Berlinie. Zainteresowania Krispinsson obejmują historiografię sztuki, historiografię portretu, wizualną historię szesnasto- i siedemnastowiecznej Europy Północnej, a także historii sztuki rozumianej jako historia mediów.

School of Culture and Aesthetics, Södertörn University, Alfred Nobels allé 7, SE-141 89 Huddinge, Szwecja

MAGDALENA KUNIŃSKA

Uniwersytet Jagielloński, Kraków

Doktor, historyczka sztuki, adiunkt Zakładu Dziejów Myśli o Sztuce i Metodologii Historii Sztuki IHS UJ. Absolwentka historii sztuki i filozofii na Uniwersytecie Jagiellońskim, uzyskała tytuł doktora nauk humanistycznych na podstawie dysertacji pt. „Wykład historii sztuki na tle dziejów cywilizacji. Historia sztuki Mariana Sokołowskiego”. Kontynuuje zainteresowania badawcze w zakresie metodologii historii sztuki i teorii sztuki, pracując nad zagadnieniami trwania motywów ikonograficznych jako jednostek pamięci kulturowej, do jej zainteresowań należą również rosyjska sztuka współczesna oraz antropologia kultury wizualnej.

Uniwersytet Jagielloński, Instytut Historii Sztuki, ul. Grodzka 53, 31-036 Kraków

ANNA MARKOWSKA

Uniwersytet Wrocławski, Wrocław

Prof. dr. hab., historyczka i krytyczka sztuki, specjalizująca się w sztuce nowoczesnej i współczesnej, autorka książek, m.in. o powojennej sztuce amerykańskiej (*Komedia sublimacji. Granica współczesności a etos rzeczywistości w sztuce amerykańskiej*, 2010), o sztuce polskiej (*Dwa przełomy. Sztuka polska po 1955 i 1989 roku*, 2012), a także publikacji o neo-awangardzie wrocławskiej lat 70. (*Permafo*, 2012; *Galeria Sztuki Najnowszej*, 2014). Wykładała na uczelniach europejskich i azjatyckich.

Uniwersytet Wrocławski, Instytut Historii Sztuki, ul. Szewska 36, 50-139 Wrocław

WITOLD MIEDZIAK

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Historyk sztuki, doktorant Zakładu Historii Sztuki Średniowiecznej w Instytucie Historii Sztuki na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Uczestnik polskich i zagranicznych projektów badawczych (2015–2016: Dohna-Schlodien – Ein virtueller Ausstellungskatalog – Technische Universität Darmstadt; od 2016 Cyfrowe udostępnianie zasobów Polskiej Akademii Nauk – Biblioteki Kórnickiej). Jego dysertacja doktorska dotyczy gotyckiej tradycji architektonicznej w architekturze szesnastoi siedemnastowiecznej Wielkopolski. Publikował na łamach czasopism takich, jak „Annales UMCS” czy „Pamiętnik Biblioteki Kórnickiej”. Jego zainteresowania badawcze dotyczą średniowiecznej i wczesnonowożytnej architektury oraz sztuki sakralnej, a także architektury rezydencjonalnej XVIII–XX wieku.

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Instytut Historii Sztuki, al. Niepodległości 4, 61-874 Poznań

KONRAD MORAWSKI

Uniwersytet Warszawski, Warszawa

Historyk sztuki, doktorant Instytutu Historii Sztuki na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Przygotowuje pracę poświęconą fundacjom artystycznym Jana Bonawentury Krasińskiego (1639–1717). Zainteresowania badawcze koncentruje wokół sztuki nowożytnej w Rzeczypospolitej, ze szczególnym uwzględnieniem socjo-kulturowych uwarunkowań jej funkcjonowania w XVII wieku, interesuje się również edytorstwem źródeł historycznych.

Uniwersytet Warszawski, Instytut Historii Sztuki, ul. Krakowskie Przedmieście 26/28, 00-927 Warszawa.

MAGDALENA RADOMSKA

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Doktor, historyczka sztuki i historyczka filozofii. Pracuje w Zakładzie Historii Sztuki Nowoczesnej w Instytucie Historii Sztuki na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Interesuje ją sztuka w komunistycznej oraz postkomunistycznej Europie, krytyka kapitalizmu w sztuce, marksizm i postmarksizm. Stypendystka w Courtauld Institute of Art w Londynie, na Węgierskiej Akademii Nauk, Uniwersytecie Eötvösa Loránda w Budapeszcie, a także Visegrad Fund, Erste Stiftung, Komitetu Badań Naukowych i Narodowego Centrum Nauki. Organizatorka kursu „Writing Humanities after the Fall of Communism” na Central European University w Budapeszcie. Autorka książki *Polityka kierunków neoawangardy węgierskiej (1966–80)* oraz licznych artykułów naukowych. Przygotowuje dwie książki: *Mnogi podmiot. Sztuka i kryzys w perspektywie filozofii postmarksistowskiej po 2008 roku* oraz *Postkomunistyczna sztuka w postkomunistycznej Europie*. Członkini polskiej i węgierskiej sekcji AICA, redaktorka czasopisma „Czas Kultury”.

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Instytut Historii Sztuki, al. Niepodległości 4, 61-874 Poznań

AGNIESZKA REJNIAK-MAJEWSKA

Uniwersytet Łódzki, Łódź

Doktor, historyczka sztuki i estetyk. Adiunkt w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Łódzkiego, stypendystka Endeavour Foundation na University of Chicago (2013) oraz Institut National d'Histoire de l'Art w Paryżu (2015). Swoje zainteresowania badawcze koncentruje na zagadnieniach amerykańskiego modernizmu, historii europejskich awangard, dziejach krytyki artystycznej oraz estetycznych artykulacjach doświadczenia nowoczesności. Autorka książek *Puste miejsce po krytyce? Modernizm i materialistyczna rewizja autonomii sztuki* (2014) i *Polityka doświadczenia. Clement Greenberg i tradycja formalistycznej krytyki sztuki* (2017). Współredaktorka – wraz z Tomaszem Majewskim i Wiktorem Marcem – tomu *Migracje modernizmu. Nowoczesność i uchodźcy* (2014).

Uniwersytet Łódzki, Instytut Filozofii, ul. Lindleya 3/5, 90-131 Łódź

OLAYA SANFUENTES

Pontificia Universidad Católica de Chile, Santiago

Profesor, historyczka sztuki. Otrzymała stopień doktora historii sztuki na Universitat Autònoma of Barcelona. Pracuje w Instytucie Historii Papieskiego Uniwersytetu Katolickiego w Santiago. Po doktoracie opublikowała książkę *Develando el Nuevo Mundo. Imágenes de un process* (2009). Jej badania koncentrują się na materialnej kulturze religijnej, zwłaszcza na kulcie św. Jana Apostoła, zarówno pod względem ikonografii, jak i rytuału. Z tej perspektywy badała również problematykę obchodów świąt Bożego Narodzenia w Chile. Opublikowała artykuły i rozdziały w książkach, takie jak: *From the Feast Day in Belén to the Museum in Salta: Three-dimensional Images of Saint James the Apostle in Two Different Contexts* w „Material Religion. The Journal of Objects, Art and Belief” czy *Christmas Nativity Scenes in Late Nineteenth-Century Santiago de Chile* w *Oxford Handbook of Material Culture*.

History Department of Pontificia Universidad Católica de Chile Avda. Vicuña Mackenna 4860, Macul, Santiago

VERA-SIMONE SCHULZ

Max-Planck Institut, Florencja

Studiowała historię sztuki, filozofię i rusycystykę w Berlinie, Moskwie i Damaszku. Przygotowuje dysertację doktorską pt. *Eindringliche Dinge: Florenz und die Toskana in ihren mediterranen und globalen Verflechtungen. Studien zu einer transkulturellen Kunstgeschichte der Vormoderne*. Od roku 2011 do 2014 pracowała jako naukowa asystentka w Kunsthistorisches Institut – Max-Planck-Institut we Florencji za dyrektury prof. dr. Gerharda Wolfa. Od roku 2014 pracuje na stanowisku współpracownika naukowego, a także koordynatorki międzynarodowego projektu DFG (Deutsche Forschungsgemeinschaft) pt. „Networks: Textile Arts and Textility in a Transcultural Perspective (4th–17th Centuries)” pod kierownictwem Gerharda Wolfa.

Max-Planck-Institut, Via Giuseppe Giusti 44, 50121 Firenze

EWELINA WOJDAK

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Historyczka sztuki, doktorantka w Instytucie Historii Sztuki UAM. Ukończyła studia magisterskie z zakresu historii sztuki na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz podyplomowe studium muzealne na Uniwersytecie Warszawskim. Obecnie przygotowuje pracę doktorską pod kierunkiem dr. hab. Jana Skuratowicza, prof. UAM. Zajmuje się architekturą i ochroną zabytków w Poznańskim przełomu XIX i XX wieku, badanymi jako węzły w sieci relacji między członkami zbiorowości. Interesuje się metodologią badań architektury XIX wieku oraz antropologią kulturową.

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Instytut Historii Sztuki, al. Niepodległości 4, 61-874 Poznań

TOMASZ WUJEWSKI

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Dr hab., prof. UAM, historyk sztuki (doktorat z archeologii śródziemnomorskiej).

Pracuje w Instytucie Historii Sztuki na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Jego zainteresowania badawcze to historia sztuki starożytnej, w szczególności greckiej i rzymskiej, z akcentem położonym na architekturę i rzeźbę. Ponadto zajmuje się badaniami architektonicznymi w Polsce. Opublikowane książki: *Anatolian Sepulchral Stelae in Roman Times* (1991), *Symbolika architektury greckiej* (1995), *Życie starożytnych posągów* (2017). W formie publikacji zwartych ukazały się wyniki niektórych jego badań architektonicznych (dwór w Nietuszkowie, zamek w Chodzieży, zamek w Krajence).

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Instytut Historii Sztuki, al. Niepodległości 4, 61-874 Poznań

Autorzy przetłumaczonych tekstów:

BRIONY FER

Profesor historii sztuki w University College London w Londynie, członkini Brytyjskiej Akademii Nauk. Specjalizuje się w sztuce współczesnej. Jej wybrane publikacje książkowe to *On Abstract Art* (2000) oraz *The Infinite Line: Re-making Art After Modernism* (2004), obie wydane przez Yale University Press. W ostatnich latach publikowała na temat twórczości m.in. Evy Hesse, Gabriela Orozco czy Richarda Serry.

DIETMAR RÜBEL

Profesor historii sztuki na Akademii der Bildende Künste w Monachium. Wykładał również na uniwersytetach w Hamburgu i Marburgu. Jest autorem m.in. książki pt. *Plastizität: eine Kunstgeschichte des Veränderlichen* (2012) i współredaktorem, z Moniką Wagner i Verą Wolff, tomu pt. *Materialästhetik: Quellentexte zu Kunst, Design und Architektur* (2005).

Autorzy przekładów:

MARIUSZ BRYL

Dr hab., prof. UAM, historyk sztuki, pracuje w Instytucie Historii Sztuki na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

FILIP LIPIŃSKI

Doktor, historyk sztuki, amerykanista, adiunkt Instytutu Historii Sztuki na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.